

Betreft: vertaling van pensioenbeslissingen van het Rijksinstituut voor de Sociale verzekering der Zelfstandigen (RSVZ).

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 13 mei 2004 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan uw vraag om advies van 25 augustus 2003 betreffende de vertaling van pensioenbeslissingen van het gewestelijk bureau Vlaams-Brabant van het Rijksinstituut voor de Sociale verzekering der Zelfstandigen (RSVZ), wanneer het gaat om inwoners van Sint-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem.

Concreet stelt u de volgende vragen.

1. *Onder welke voorwaarden hebben Franstalige inwoners van de gemeenten Wezembeek-Oppem en Sint-Genesius-Rode recht op een Franse vertaling van de pensioenbeslissingen van het gewestelijk bureau Vlaams-Brabant?*
2. *Bij welke dienst moeten deze vertalingen worden aangevraagd?*
3. *Welke dienst moet instaan voor de vertaling van de pensioenbeslissingen?*

*

* *

Het RSVZ is een parastatale instelling bestaande uit een hoofdbestuur en 12 gewestelijke bureaus. Het gewestelijk bureau Vlaams-Brabant moet worden beschouwd als een dienst in de zin van artikel 34, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Artikel 34, § 1, lid 5 (laatste lid), bepaalt:

"De akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen worden gesteld in de taal die de plaatselijke diensten van de woonplaats van de aanvrager moeten gebruiken. Wanneer ingevolge die regeling aan betrokkene geen taalkeuze gelaten wordt kan hij, voor zover hij er de noodzaak van aantoont, een vertaling van het bescheid bekomen onder de in artikel 13, § 1, bepaalde voorwaarden."

Artikel 13, § 1, stelt wat volgt:

"Iedere plaatselijke dienst, die in het Nederlandse of in het Franse taalgebied gevestigd is, stelt de akten, die particulieren betreffen, in de taal van zijn gebied.

Iedere belanghebbende, die er de noodzaak van aantoont, kan zich kosteloos een gewaarmerkte vertaling in het Nederlands, in het Frans of in het Duits, naar gelang van het geval, laten uitreiken. Die vertaling heeft waarde van uitgifte of van gelijkluidend afschrift. De belanghebbende vraagt ze aan de gouverneur van de provincie van zijn woonplaats of, indien het een vertaling in het Duits geldt, aan de gouverneur van de provincie Luik.

In afwijking van het tweede lid, kan ieder belanghebbende in de gemeenten uit het Malmédysse en in de taalgrensgemeenten, zonder bijkomende onkosten en zonder verantwoording van zijn aanvraag, bij de dienst die de akte heeft opgemaakt een gewaarmerkte vertaling met waarde van uitgifte of van gelijkkluidend afschrift verkrijgen[...]"

Tegenover de these van de toepassing van artikel 13, § 1, lid 2, staat echter die van de toepassing van artikel 30, lid 1, ten aanzien van particulieren uit Sint-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem.

Artikel 30, lid 1, preciseert:

"In de gemeenten Sint-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem worden de akten gesteld in het Nederlands. Iedere belanghebbende kan daarvan, zonder bijkomende onkosten en zonder verantwoording van zijn aanvraag, bij de dienst die de akte heeft opgemaakt, een gewaarmerkte vertaling met waarde van uitgifte of van gelijkkluidend afschrift bekomen."

Volgens het Verslag Saint-Remy, moeten de gewestelijke diensten waarvan de werkkring gemeenten met een bijzondere taalregeling of met verschillende taalregelingen omvat, *"aan particulieren en publiek uit datzelfde ambtsgebied de taalrechten gunnen waarover de betrokkenen in hun woonplaats beschikken"* (Parl. besch., 331, 1961-1962, N.37, p.34).

In de praktijk heeft de VCT, het probleem van de documenten inzake beslissingen betreffende werkloosheid, fiscaliteit of pensioen, geval per geval onderzocht, naar gelang van de aard van het document.

Aldus is de VCT ertoe gekomen een onderscheid te maken tussen het document van de beslissing, dat als een administratieve handeling moet worden beschouwd, en het document waarmee de beslissing de betrokkene wordt betekend, en dat een betrekking met een particulier is en dus in diens taal moet worden gesteld (cf. adviezen 23.139 van 11 maart 1992, 26.124 van 27 oktober 1994 en 27.181 van 7 maart 1996).

In haar advies 24.034 van 22 september 1993 betreffende de taal van het document waarmee een inwoner van Wezembeek-Oppem de beslissing werd betekend die, m.b.t. zijn recht op werkloosheidsuitkeringen, was genomen door de gewestelijke werkloosheidsinspecteur van Vilvoorde, maakte de VCT het volgende onderscheid:

"De beslissing van de gewestelijke werkloosheidsinspecteur is een handeling betreffende een particulier in de betekenis van de taalwetten.

Conform artikel 34, § 1, van die wetten, dat in casu verwijst naar artikel 30, 1^e lid, moet de beslissing in het Nederlands gesteld zijn.

De begeleidende brief, die werd gericht aan een inwoner van Wezembeek-Oppem die in het gewestelijk werkloosheidsbureau te Vilvoorde als Franstalige staat ingeschreven, moet daarentegen enkel in het Frans worden gesteld. Zulks, conform artikel 34, § 1, van de voornoemde wetten dat in casu verwijst naar artikel 25. Op grond van artikel 30, 1e lid, moet bij de brief een Franse vertaling van de beslissing worden gevoegd."

Met inachtneming van die rechtspraak en gelet op het feit dat de beslissingen van het RSZV moeten betekend worden aan de betrokkenen, is de VCT, met één tegenstem van een lid van de

Nederlandse afdeling, van oordeel dat de Franstalige inwoners van de gemeenten Wezembeek-Oppem en Sint-Genesius-Rode van het gewestelijk bureau Vlaams-Brabant dat de handeling heeft gesteld, een begeleidende brief ontvangen die in het Frans is opgemaakt en vergezeld gaat van een Franse vertaling van de in het Nederlands gestelde beslissing.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT - DE WYELS